

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Landessozialgericht — Niemcy) — Petra von Chamier-Glisczinski przeciwko Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Sprawa C-208/07) ⁽¹⁾

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Tytuł III rozdział 1 — Artykuły 18 WE, 39 WE i 49 WE — Świadczenia rzeczowe w razie niesamodzielności — Zamieszkanie w innym państwie członkowskim niż państwo właściwe — Nieobejmowanie przez system zabezpieczenia społecznego w państwie członkowskim miejsca zamieszkania świadczeń rzeczowych w razie niesamodzielności)

(2009/C 220/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerisches Landessozialgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Petra von Chamier-Glisczinski

Strona pozwana: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bayerisches Landessozialgericht — Wykładnia art. 19 ust. 1 lit. a) i ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) w świetle art. 18, 39 i 49 WE i w związku z art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) — Uregulowanie krajowe, na podstawie którego członek rodziny pracownika mającego miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe oraz uprawnionego w tym ostatnim państwie do świadczeń zdrowotnych łączonych (świadczenia pieniężne i rzeczowe) ma prawo jedynie do zasiłku pielęgnacyjnego („Pflegegeld”), obliczonego zgodnie z prawem państwa właściwego, jeżeli ustawodawstwo państwa zamieszkania nie przewiduje świadczeń rzeczowych w przypadku świadczeń zdrowotnych,

które otrzymuje w tym państwie członkowskim — Eksport świadczeń rzeczowych do innego państwa członkowskiego, którego system zabezpieczenia społecznego przewiduje jedynie świadczenia pieniężne

Sentencja

- 1) Jeżeli — w odróżnieniu od systemu zabezpieczenia społecznego państwa właściwego — system państwa, w którym zamieszkuje osoba niesamodzielna, objęta ubezpieczeniem jako członek rodziny pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek w rozumieniu rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem (WE) nr 1386/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r., nie przewiduje udzielania świadczeń rzeczowych w takiej sytuacji niesamodzielności, w jakiej znajduje się wspomniana osoba, to art. 19 ani 22 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia jako takie nie wymagają udzielania takich świadczeń poza granicami państwa właściwego przez instytucje właściwą lub na jej rachunek.
- 2) Jeżeli — w odróżnieniu od systemu zabezpieczenia społecznego państwa właściwego — system państwa członkowskiego, w którym zamieszkuje osoba niesamodzielna, objęta ubezpieczeniem jako członek rodziny pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek w rozumieniu rozporządzenia nr 1408/71, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem nr 118/97, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem nr 1386/2001, nie przewiduje udzielania świadczeń rzeczowych w określonych sytuacjach niesamodzielności, to w okolicznościach takich jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, art. 18 WE nie stoi na przeszkodzie przyjęciu przepisów takich jak zawarte w § 34 księgi XI Sozialgesetzbuch (kodeksu praw socjalnych), na podstawie których instytucja właściwa odmawia w tych okolicznościach, niezależnie od mechanizmów wprowadzonych w art. 19 rozporządzenia nr 1408/71 lub ewentualnie jego art. 22 ust. 1 lit. b), pokrywania przez czas nieokreślony kosztów związanych z pobytem w zakładzie pielęgnacyjnym położonym w państwie członkowskim miejsca zamieszkania, w wysokości odpowiadającej świadczeniom, do których osoba ta miałaby prawo gdyby taką samą opieką została objęta w zakładzie, który podpisał odpowiednie umowy i położony jest w państwie właściwym.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.